

men som et Valg imellem to Alternativer, hvoraf dette efter vor Overbevisning var det mindst uheldige.

Ansvar: Efter de forskjellige Udtalelser, som ere faldne i den senere Debat, finder jeg mig foranlediget til at tage mit Forslag under Nr. 23 tilbage. Jeg har væsentlig kun stillet det for at markere mit Standpunkt i Sagen, men ikke fordi jeg ikke nærer den samme levende Interesse som Andre for, at Embeds- og Bestillingsmændene skulle faae det Lønningstillæg, hvortil de trænge. Hvis Sagen forelaa udenfor Finantsloven, vilde ogsaa jeg, saa urimeligt og ubilligt jeg end finder det, kunne gaa ind paa hellere at give de mindre Lønne noget Tillæg, end at slet Ingen fik Noget, men da jeg ikke kan se, at jeg vil kunne opnaa nogen Nytte ved at lade Vindringsforslaget blive staaende, tager jeg det tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag, var det saaledes bortfaldet.

Angerlesv: Jeg skal tillade mig ganske kort at motivere min Afstemning, og jeg kan i det Hele henholde mig til de Udtalelser, vi have hørt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfjær). Jeg agter i det Hele at stemme for de Forslag, det ærede Medlem har stillet, og jeg agtede at have stemt for det, han har taget tilbage. Idet jeg iøvrigt følger det ærede Medlem, maa jeg dog gjøre et Par Udtalelser, fordi jeg med Hensyn til et Par Forslag, navnlig de, der ere stillede under Nr. 1 og 17, agter at indtage den samme Holdning, som jeg under den tidligere Behandling har indtaget, idet jeg vil holde mig til, hvad der er sagt, at det er bedst at stemme over Forslagene efter Hensyn til deres Realitet og ikke af politiske Hensyn. Jeg vil blot sige dette, fordi jeg maatte derved komme til at afvige en lille Smule fra det ærede Medlem, hvis Stilling jeg ellers i det Hele agter at følge. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Eca-venius) udtalte, at egentlig talt havde Mindretallets Ønske fra først af været at holde sin Stilling fri, og jeg skal tillade mig at sige, at, naar dette var slet, vilde jeg ogsaa have kunnet følge med de Herrer; det tror jeg havde været en korrekt Stilling. Det ærede Medlem hævdede paa den anden Side, at det var en fuldstændig god Finantslov, som her var tilbudt, men deri kan jeg ikke være enig med ham, og han har egentlig heller ikke Ret til at udtale det. (Stemmer: Jo, jo!). Jo, mine Herrer, jeg har Ret til at have min Anskuelse, og jeg siger, det ærede Medlem har egentlig ikke Ret til at udtale det, thi han har saa bestemt hævdet, at Lønningbestemmelserne ikke burde optages paa Finantsloven, altsaa kan han ikke være saa særdeles forelsket i en Finantslov, hvori de findes. Imidlertid kan man jo i den

Senjænde mene, hvad man vil, man kan sige, at det er en god Finantslov. Jeg er naturligvis ikke blind for, at naar Sagen tages i og for sig, saa kan Finantsloven i det Hele være fyldestgjørende; men jeg vil dog bemærke, at efter min Mening er der en Betingelse, som er nødvendig, saaledes som Sagen foreligger paa det Stadium, vi nu ere paa, thi vi ere nu ved den 4de Behandling, og for at en Finantslov skal fyldestgjøre og navnlig fyldestgjøre den, der hidtil have været Mindretal her i Folkethinget, maatte den dog efter min Formening ialtsald være saaledes, at den nogenlunde kunde præsenteres for Landstinget. Derfor siger jeg, at hvis man ved Lønningbestemmelserne var gaaet en anden Vej end den, man er gaaet, kunde jeg maaste have fundet, at Finantsloven da var bleven det, man kan kalde god, og jeg vilde da mulig have kunnet slutte mig til Flertallet allerede paa dette Stadium, men det forekommer mig ikke, at det er lykkedes. Med Hensyn til Lønningbestemmelserne er man gaaet den Vej, at man har taget det, som det tidligere Flertal hele Tiden har holdt paa; man har ikke faaet nogensomhelst Indrømmelse, man er tværtimod gaaet tilbage til det, som af Flertallet er hævdet ligeoverfor Mindretallet, Regeringen og Landstinget. Dette tror jeg er høist uheldigt, og jeg ser ikke, hvorledes man vil komme bort derfra. Det er paa dette Punkt, jeg tror, at man ikke skulde have undladt at stille Sagen anderledes, naar man virkelig skulde have Tanke og Haab om at føre Finantsloven igennem paa en regelmæssig Maade. Jeg beklager, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds har taget sit Forslag under Nr. 23 tilbage. Jeg vilde have stemt for det, og jeg skal sige hvorfor. Jeg vilde nemlig derved have betegnet, at ligesaa lidt som jeg kan tiltræde det nuværende Flertals, som ogsaa er det tidligere Flertals Forslag til denne Post, ligesaa lidt vil jeg føle mig bunden til at tiltræde det Forslag, den høitærede Regering har stillet, og som jeg beklager, at den har stillet og faaet vedtaget i Landstinget. Jeg tror, at det var en naturlig Maade at markere sin Afstemning paa; imidlertid, da Forslaget er taget tilbage, stemmer jeg selvfølgelig mod det Forslag, der foreligger fra Flertallet. Jeg kan ikke undlade at fremsette en almindelig Bemærkning med Hensyn til hele Lønningsspørgsmaalet; det er muligt, at den er gjort før, men jeg vil ialtsald tiltræde den. Det forekommer mig unegtelig, at dette Spørgsmaal er behandlet paa en høist mærkbar Maade fra alle Sider; det forekommer mig, at det er struet meget for høit op, idet det nu næsten er det Hovedstridsspørgsmaal, der staar tilbage mellem den høie Regering og mellem Thingene. Dette er unegtelig høist beklageligt, og jeg vilde meget ønske, at man fra de forskjellige Sider vilde erkjende, at det er Noget, man ikke bør komme til. Meget beklageligt er det, naar den høitærede Conseilspresident har